

[Ulrich.]

Man maa derfor haabe, at dette det mest ondartede Socialiseringsforsøg, undfanget i en forvirret radikal Hjerne, modstræbende accepteret af Socialdemokratiet, maa blive vist tilbage saa eftertrykkeligt, at det aldrig oftere viser sig i sin nuværende samfundsskadelige Skikkelse. Jeg kunde have forstaaet, om Regeringen havde foreslaaet at yde begrænsede billige Statslaan til Opførelse af Havehuse ved Byerne, men noget saadant samfundsnyttigt har antagelig ikke Regeringens Interesse. Jeg nævner det kun, fordi den højtærede Landbrugsminister maaske kunde tænke sig at overveje en saadan Tanke.

Jeg indrømmer, at det ærede Medlem, der i Gaar talte paa Socialdemokratiets Vegne, ikke hæftede sig synderlig ved denne kommunale Udstykningsbevægelse. Jeg tror, det var i høj Grad fornødtigt af ham, men jeg opfatter det som et Tegn paa, at man ikke indenfor Socialdemokratiet har nogen særlig Interesse for dette Forslag. Man har været tvunget til at optage det i det Kammeratskab, man nu en Gang har indgaaet med de Radikale, som i sin Tid som de første førte denne Sag frem. Men jeg betragter, som sagt, det ærede Medlems Tavshed paa dette Omraade som et Bevis for, at det ikke har nogen særlig Interesse for Socialdemokratiet.

Jeg skal med disse Ord forlade den kommunale Udstykning og gaa over til at omtale den tredie Form for Udstykning, som Lovforslaget aabner Adgang til, Udstykning til Oprettelse af mindre Landbrug paa privat indkøbt Jord. Det er ganske ejendommeligt at se, at dette Forslag fra Regeringen fuldstændig var gaaet tabt for det ærede Medlem, der talte for Partiet Venstre i Gaar.

Regeringen foreslaar altsaa virkelig her i dette Lovforslag privat Indkøb af Jord og Statslaan til dette Formaals Fremme. Den højtærede Minister foreslaar at yde Laan til Indkøb af Jord til Jordprisen dog ikke over 7 500 Kr. Nu ved jeg ikke, hvorfor den højtærede Minister, naar han endelig vil foreslaa, at en Jordudstyknings kan foregaa med privat indkøbt Jord, paa Forhaand vil bremse, at denne Udstykning kan foregaa til en Brugsform af samme Størrelse som de Brug, han ønsker at oprette paa anden Maade.

Den højtærede Minister har i dette Ting Gang paa Gang sagt: Den privat indkøbte Jord bliver for dyr, den bliver meget dyrere end den ved Statens Hjælp indkøbte Jord. Skønt dette er hans Op-

fattelse, sætter han en Maksimumsgrænse paa 7 500 Kr., saa lav, at han paa Forhaand ved, at der ikke kan købes saa megen Jord, som er formaalstjenlig til et saadant Brugs Oprettelse. Jeg kunde forstaa, hvis Ministeren havde sagt: Vi giver et Laan lig med Jordens Pris, og saa havde begrænset Jordarealets Størrelse. Det havde efter min Mening været fornødtigt, men i denne Begrænsning her synes jeg ikke, der er megen Fornødt.

Nu vil den højtærede Minister sige: Men det er gældende Lov i Øjeblikket. Dertil vil jeg kun svare, at fordi man har en daarlig Bestemmelse i en Lov i Øjeblikket, behøver man ikke at fastholde den, naar man skal lovgive paa ny.

Det er ganske mærkværdigt at se, at medens Socialdemokraterne og de Radikale i Fjor gik meget stærkt mod denne Form for Udstykning, foreslaar de i Aar selv denne Form. Hvad ligger der til Grund for dette? Uindviende kunde maaske være noget i Tvivl derom, jeg er det ikke. Der ligger selvfølgelig det til Grund, at de skal tækkes Partiet Venstre; der skal jo være et Forhandlingsgrundlag Regeringen og Partiet Venstre imellem.

Nu ved jeg ikke, om dette Forhandlingsgrundlag bliver accepteret af Partiet Venstre — dette Parti har undertiden nogen Vanskelighed ved at acceptere de forskellige Forhandlingsgrundlag, der foreligger for det —, men det vil Tiden jo vise.

Regeringen foreslaar, at de Brug, der oprettes paa privat indkøbt Jord, kan faa indtil 7 500 Kr. til Jordkøbet, og man kan faa Byggelaan paa samme Betingelser som ved Statsfæstebrug. Men det er en ejendommelig Maade, hvorpaa man prioriterer de forskellige Byggelaan og Jordkøbslaan. Man sætter Byggelaanet i en Førsteprioritet, man sætter Jordkøbslaanet i en Andenprioritet, og man sætter endelig den ene Tiendedel af Byggelaanet, som er rentefri, i en Tredieprioritet.

Det er antagelig for at gøre det vanskeligere; ellers kan jeg ikke indse, hvorfor man gør det. Jeg synes det vilde være mest naturligt at sætte hele Statslaanet i en Førsteprioritet i Ejendommen og saa bestemme, hvilke Afdrag man ønskede for denne Prioritet efter de 5 Aars Afdragsfrihed, som man jo stadig væk gaar frem med paa dette Omraade. Men nu fastsættes det, at Førsteprioriteten skal afdrages efter 5 Aars Forløb med $\frac{1}{2}$ pCt., som lægges paa Renten af hele Byggelaanet. Det vil altsaa sige: efter 80 Aars Forløb er der Sandsynlighed for, at dette Byggelaan kan